

Verhalen te over: ‘kijken en doen in Gods Geest’

‘Niets is onmogelijk, doe wat je gevraagd wordt en het onmogelijke is mogelijk.’

Doe en de rest komt vanzelf

“Daar heb je hém weer, hoor. Hij die zo nodig peterselie moet eten. Vind dat maar eens midden in de nacht. En wie is de klos? De kok.”

“Ze denken zeker dat ik van alles een mooi voorraadje heb. Maar dat is niet zo. Dat wil-ie ook niet. We moeten leren leven van de hand in de tand. Dan zijn we pas echte minderbroeders. Leven van Gods genade. Jawel. Maar nu lig ik met mijn snufferd tussen de kruiden of ik ergens wat peterselie kan ruiken. Zou hem goed doen, zei die. Maar er is helemaal geen peterselie meer. Ik heb de laatste takjes gisteren geoogst voor in de soep. Die stonden hier ergens. Maar ik ruik ze niet. Verdorie, wat is het donker. Nou ja, dan graai ik maar wat kruiden bij elkaar. Dan zal-ie zelf wel zien dat het nergens op slaat om iemand in de nacht op zoek te sturen.”

Broeder kok gaat naar binnen, met twee handen vol kruiden en grassen die hij op goed geluk bij elkaar heeft geraapt. De broeders rond de zieke Franciscus kijken hem vol verwachting aan. “En, is het je gelukt?” “Dacht het niet. Kijk zelf maar. Dit is wat ik kon vinden.” De broeders spreiden de grassen en kruiden uit en leggen zorgvuldig soort bij soort. En warempel! Toch een takje peterselie. Een mals plantje met verse blaadjes. Opgetogen gaan ze naar Franciscus. De verbaasde kok voorop. “Kijk, Broeder, peterselie!”

Franciscus opent zijn ogen en knikt. Hij begint ervan te knabbelen en het doet hem zichtbaar goed. Hij gaat zelfs even overeind zitten om de broeders wat te zeggen: “Jullie dachten dat het niet kon, hè, peterselie vinden in het donker van de nacht. Maar dat kan dus wel. Als je je maar niet allerlei gedachten vormt over wat wel en over wat niet kan. Als je iets gevraagd wordt, doe het dan. Heb vertrouwen. Zelfs als je denkt dat het onmogelijk is. Dat is de kracht van de gehoorzaamheid: doen wat je opgedragen wordt, dan volgt de rest vanzelf.”

De broeders knikken instemmend en vinden het prachtig dat het ze gelukt is Franciscus een plezier te doen. Broeder kok staat te glunderen. Het is hem toch maar mooi gelukt! Maar Franciscus denkt daar anders over. “Lieve broeder, je bent wel heel tevreden over jezelf. Maar bedenk dat niet jij dat kruid gevonden hebt. Het was de Heer die het jou liet vinden! Snap je dat?” Broeder kok moest dat even op zich in laten werken. Maar toen knikte hij en werd hij doorgloeid van een grote vreugde. Hij had een instrument mogen zijn in de hand van de Heer.

Guy Dilweg ofm, verschenen in het Franciscaans Maandblad nummer 4, mei 2021